

บทที่ 3

ผลและการอภิปรายผล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บตัวอย่างตะกอนโคลนของโครงการประปาที่ใช้น้ำดินจากแม่น้ำตาปี-พุ่มดวงในการผลิตน้ำประปา ซึ่งจะเก็บตัวอย่างตะกอนโคลนใน 2 ช่วง คือช่วงหน้าแล้ง และช่วงหน้าฝนโดยจะเก็บตัวอย่างตะกอนโคลนในสถานีพักน้ำดินในระบบโครงการประปาและนำตะกอนโคลนมาศึกษาปริมาณของรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่วและแคนเดเมียม ได้ผลดังต่อไปนี้

ผลการควบคุมคุณภาพในการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วและแคนเดเมียมในตะกอนโคลน

จากการทดสอบหาสัมประสิทธิ์ในการวิเคราะห์ปริมาณตะกั่วและแคนเดเมียมในตะกอนโคลน พบว่าวิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์หาระดับตะกั่วและแคนเดเมียม มีค่าดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน(coefficient of variation, C.V.)

ตะกั่วมีค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน	ร้อยละ 2.57
------------------------------------	-------------

แคนเดเมียมค่าสัมประสิทธิ์ความแปรปรวน	ร้อยละ 2.83
--------------------------------------	-------------

ค่าความถูกต้อง(accuracy)

ตะกั่วมีค่าความถูกต้อง	ร้อยละ 96.32
------------------------	--------------

แคนเดเมียมมีค่าความถูกต้อง	ร้อยละ 97.01
----------------------------	--------------

จุดจำกัดของการตรวจหา(detection limit)

จุดจำกัดของการตรวจหาตะกั่ว	มีค่า	0.3	ในโครงการต่อ กิโลกรัม
----------------------------	-------	-----	-----------------------

จุดจำกัดของการตรวจหาแคนเดเมียม	มีค่า	0.1	ในโครงการต่อ กิโลกรัม
--------------------------------	-------	-----	-----------------------

ผลการศึกษาตัวอย่างน้ำ

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ที่ใช้ในการทำน้ำประปาจากแม่น้ำตาปี-พุ่มดวงของการเก็บตัวอย่างช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน ผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ได้แสดงไว้ในตาราง 6 และ 7

ตาราง 6 ระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วและแคลเมียมในน้ำดินจากแม่น้ำตาปี-พุนดวง

สถานี	ความเข้มข้น (ไมโครกรัม/ลิตร)					
	ตะกั่ว			แคลเมียม		
	ช่วงหน้า แล้ง	ช่วงหน้า ฝน	ค่าเฉลี่ย ตลอดปี	ช่วงหน้า แล้ง	ช่วงหน้า ฝน	ค่าเฉลี่ย ตลอดปี
พระแสง	40.31	44.91	43.76	0.93	1.34	1.24
เคียนชา	18.58	20.77	20.22	0.58	0.79	0.74
พุนพิน	15.59	19.12	18.24	0.19	0.28	0.26
คีรีรัตน์นิคม	12.12	21.80	19.38	0.21	0.47	0.41

ตาราง 7 แสดงคุณสมบัติทางกายภาพของน้ำดินจากแม่น้ำตาปี-พุนดวง

สถานี	คุณสมบัติทางกายภาพ					
	อุณหภูมิ(C°)			pH		
	ช่วงหน้า แล้ง	ช่วงหน้า ฝน	ค่าเฉลี่ย ตลอดปี	ช่วงหน้า แล้ง	ช่วงหน้า ฝน	ค่าเฉลี่ย ตลอดปี
พระแสง	26.0	30.78	29.59	7.80	5.72	6.24
เคียนชา	28.1	30.85	30.16	7.45	6.02	6.38
พุนพิน	27.0	30.01	29.26	7.41	5.96	6.32
คีรีรัตน์นิคม	26.0	29.16	28.37	7.20	5.71	6.08

ระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วและแคลเมียมในตะกอนโคลนจำแนกตามสถานี

1. ตะกั่ว

ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงหน้าแล้งสถานีพระแสงมีระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วมากที่สุด คือ 25.48 ± 0.767 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และช่วงหน้าฝนพบว่า สถานีคีรีรัตน์นิคมมีระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วมากที่สุด คือ 20.89 ± 1.455 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ระดับความเข้มข้นรวมโดยเฉลี่ยตลอดปีของตะกั่วในตะกอนโคลนจากสถานีโรงกรองที่ใช้น้ำดินจากแม่น้ำตาปี มีค่าสูงสุดที่สถานีพระแสง 19.70 ± 1.359 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ส่วนสถานีคีรีรัตน์นิคมซึ่งใช้น้ำดินจาก

แม่น้ำพุมดวง ระดับความเข้มข้นรวมโดยเฉลี่ยตลอดปีของตะกั่วในตะกอนโคลน มีค่า 20.82 ± 1.448 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม รายละเอียด ดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ระดับความเข้มข้นรวมโดยเฉลี่ยตลอดปีของตะกั่วในตะกอนโคลนในช่วงหน้าฝน และ ในช่วงหน้าฝน รายงานเป็นค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(หน่วย = มิลลิกรัม/กิโลกรัม)

สถานีเก็บตัวอย่าง	ระดับความเข้มข้น		
	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ยตลอดปี
พระแสง	25.48 ± 0.767	17.77 ± 1.556	19.70 ± 1.359
เคียนชา	18.57 ± 0.970	17.93 ± 1.790	18.09 ± 1.585
พุนพิน	22.74 ± 1.226	18.67 ± 1.251	19.69 ± 1.245
คีรีรัฐนิคม	20.60 ± 1.426	20.89 ± 1.455	20.82 ± 1.448

2. แคดเมียม

ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงหน้าฝนสถานีพระแสงมีระดับความเข้มข้นรวมของแคดเมียมมากที่สุด คือ 0.12 ± 0.031 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม และช่วงหน้าฝนพบว่า สถานีพุนพินมีระดับความเข้มข้นรวมของแคดเมียมมากที่สุด คือ 0.25 ± 0.026 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ระดับความเข้มข้นรวมโดยเฉลี่ยตลอดปีของแคดเมียมในตะกอนโคลนจากสถานีโรงกรองที่ใช้น้ำดิบจากแม่น้ำตาปี มีค่าสูงสุดที่สถานีพุนพินคือ 0.21 ± 0.023 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม ส่วนสถานีคีรีรัฐนิคมซึ่งใช้น้ำดิบจากแม่น้ำพุมดวง ระดับความเข้มข้นรวมโดยเฉลี่ยตลอดปีของแคดเมียมในตะกอนโคลน มีค่า 0.06 ± 0.014 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม รายละเอียดดังแสดงในตาราง 9

ตาราง 9 ระดับความเข้มข้นรวม โดยเฉลี่ยตลอดปีของแคเดเมียมในตะกอนโคลนในช่วงหน้าแล้ง และในช่วงหน้าฝน รายงานเป็นค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(หน่วย = มิลลิกรัม/กิโลกรัม)

สถานีเก็บตัวอย่าง	ระดับความเข้มข้น		
	ช่วงหน้าแล้ง	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ยตลอดปี
พระแสง	0.12 ± 0.031	0.25 ± 0.036	0.21 ± 0.035
เคียนชา	0.07 ± 0.021	0.14 ± 0.040	0.12 ± 0.035
พุนพิน	0.07 ± 0.012	0.25 ± 0.026	0.21 ± 0.023
คีรีรัตน์นิคม	0.10 ± 0.020	0.04 ± 0.012	0.06 ± 0.014

ผลการวิเคราะห์รูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกอนโคลนของโรงกรองประปา ในหน้าแล้ง ได้แสดงไว้ในตาราง 10 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิอนได้ ตรวจพบทุกสถานีโรงกรองประปา พบ ปริมาณมากที่สุดที่สถานีเคียนชา มีค่า 0.20 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 1 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีพระแสง มีค่า 0.09 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.37 ของปริมาณรวม) สถานีคีรีรัตน์นิคม มีค่า 0.07 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.43 ของปริมาณรวม) และพบน้อยที่สุดที่สถานีพุนพิน มีค่า 0.06 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.28 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่ถูกคัดซับกับคาร์บอนเนต ตรวจพบทุกสถานีโรงกรองประปาทุกสถานี คีรีรัตน์นิคม พบปริมาณมากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 1.56 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 6 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีเคียนชา มีค่า 0.31 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 2 ของปริมาณรวม) และพบน้อยสุดที่สถานีพุนพิน มีค่า 0.15 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.71 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่คัดซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ตรวจพบทุกสถานีโรงกรองประปา พบปริมาณมากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 5.97 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 24 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีพุนพิน มีค่า 3.89 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 18 ของปริมาณรวม) สถานีเคียนชา มีค่า 3.65 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 22 ของปริมาณรวม) และพbn้อยที่สุดที่สถานีคีรีรัตน์นิคม มีค่า 2.63 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 17 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ตรวจพบทุกสถานี โรงพยาบาล พบปริมาณมากสุดที่สถานีพุนพิน มีค่า 6.35 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 30 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีเคียนชา มีค่า 5.67 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 34 ของปริมาณรวม) สถานีพระแสง มีค่า 4.71 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 19 ของปริมาณรวม) และพบน้อยที่สุดที่สถานีคีรรัฐนิคม มีค่า 3.94 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 25 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ตรวจพบทุกสถานี โรงพยาบาล พบปริมาณมากสุดที่สถานีพระแสง มีค่า 12.32 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 50 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีพุนพิน มีค่า 10.71 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 51 ของปริมาณรวม) สถานีคีรรัฐนิคม มีค่า 9.28 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 58 ของปริมาณรวม) และน้อยสุดที่สถานีเคียนชา มีค่า 6.89 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 41 ของปริมาณรวม)

**ตาราง 10 ระดับความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกั่วในตะกอนโคลนจากการเก็บตัวอย่างในช่วงหน้าฝน รายงานเป็นค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(หน่วย = มิลลิกรัม/กิโลกรัม)**

สถานีเก็บ ตัวอย่าง	Exchangeable form	Carbonate form	Oxide form	Organic form	Residual form	รวม
พระแสง	0.09 \pm 0.047	1.56 \pm 0.502	5.97 \pm 1.345	4.71 \pm 1.910	12.32 \pm 1.265	24.65 \pm 0.191
เคียนชา	0.20 \pm 0.107	0.31 \pm 0.115	3.65 \pm 0.330	5.07 \pm 1.184	6.89 \pm 0.372	16.12 \pm 1.580
พุนพิน	0.06 \pm 0.029	0.15 \pm 0.007	3.89 \pm 1.173	6.35 \pm 0.614	10.71 \pm 2.180	21.16 \pm 1.302
คีรรัฐนิคม	0.07 \pm 0.015	ND	2.63 \pm 1.292	3.94 \pm 1.451	9.28 \pm 1.957	15.93 \pm 1.845

ND = ตรวจไม่พบ (< 0.0003 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

ผลการวิเคราะห์รูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแอดเมิร์ฟในตะกอนโคลนของโรงพยาบาลในหน้าฝน ได้แสดงไว้ในตาราง 11 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนไหวได้ ตรวจพบทุกสถานียกเว้นสถานีเคียนชา พบปริมาณมากสุดที่สถานีคีรรัฐนิคม มีค่า 0.04 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 50 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีพระแสง มีค่า 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 38 ของปริมาณรวม) และสถานีพุนพิน มีค่า 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 100 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่ถูกคัดซับกับคาร์บอนเนต ตรวจพบ 2 สถานีคือ สถานีคิริรัตน์นิคม มีค่า 0.04 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 50 ของปริมาณรวม) และสถานีพระแสง มีค่า 0.04 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 50 ของปริมาณรวม) ไม่พบที่สถานีเคียนชาและสถานีพุนพิน

- รูปแบบที่คุดซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ตรวจพบสถานีเดียวคือสถานีพระแสง มีค่า 0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 12 ของปริมาณรวม) ไม่พบที่สถานีคิริรัตน์นิคม สถานีเคียนชาและสถานีพุนพิน

- รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ตรวจพบสถานีเดียวคือสถานีเคียนชา มีค่า 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 100 ของปริมาณรวม) ไม่พบที่สถานีคิริรัตน์นิคม สถานีพุนพินและ สถานีพระแสง

- รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ไม่พบทุกสถานีโรงกรอง

ตาราง 11 ระดับความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแ cacium ในตะกอน โคลนจาก การเก็บตัวอย่างในช่วงหน้าฝน รายงานเป็นค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (หน่วย = มิลลิกรัม/กิโลกรัม)

สถานีเก็บ ตัวอย่าง	Exchangeable form	Carbonate form	Oxide form	Organic form	Residual form	รวม
พระแสง	0.03 \pm 0.008	0.04 \pm 0.019	0.01 \pm 0.004	ND	ND	0.08 \pm 0.021
เคียนชา	ND	ND	ND	0.02 \pm 0.017	ND	0.02 \pm 0.017
พุนพิน	0.02 \pm 0.005	ND	ND	ND	ND	0.02 \pm 0.005
คิริรัตน์นิคม	0.04 \pm 0.029	0.04 \pm 0.033	ND	ND	ND	0.08 \pm 0.029

ND = ตรวจไม่พบ (< 0.0001 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

ผลการวิเคราะห์รูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะก้าในตะกอนโคลนของโรงกรองประปา ในช่วงหน้าฝน ได้แสดงไว้ในตาราง 12 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รูปแบบทางเคมีของตะก้าที่พบทุกสถานีโรงกรองคือ รูปแบบที่คุดซับอยู่กับเหล็กและ แมงกานีสออกไซด์ รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ส่วนรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้ไม่พบในสถานีพระแสงและสถานีพุนพิน และรูปแบบที่ถูกคัดซับกับคาร์บอนเนตไม่พบในสถานีเคียนชา สถานีพุนพินและสถานีคิริรัตน์นิคม

- รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิอ่อนได้ ตรวจพบ 2 สถานีคือสถานีคีรีรัฐนิคม มีค่ามากสุด 0.06 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 0.31 ของปริมาณรวม) และสถานีเคียนชา มีค่า 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 0.18 ของปริมาณรวม) ตรวจไม่พบในสถานีพระแสงและสถานีพุนพิน

- รูปแบบที่ถูกดูดซับกับการ์บอนเอนต์ ตรวจพบสถานีเดียวคือสถานีพระแสง มีค่า 0.19 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 1 ของปริมาณรวม) ไม่พบในสถานีเคียนชา สถานีพุนพิน และสถานีคีรีรัฐนิคม

- รูปแบบที่ดูดซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ตรวจพบทุกสถานี โรงกรองพบนากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 3.95 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 24 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีคีรีรัฐนิคม มีค่า 2.06 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณรวม) สถานีเคียนชา มีค่า 1.43 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 9 ของปริมาณรวม) และพบน้ำอยู่สุดคือสถานีพุนพิน มีค่า 1.36 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 9 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ตรวจพบทุกสถานี โรงกรองพบนากสุดที่สถานีคีรีรัฐนิคม มีค่า 4.22 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 22 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีพุนพิน มีค่า 1.60 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 10 ของปริมาณรวม) สถานีเคียนชา มีค่า 0.81 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 5 ของปริมาณรวม) และพบน้ำอยู่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.35 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 2 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผึ้งแร่ ตรวจพบทุกสถานีพบนากสุดที่สถานีเคียนชา มีค่า 14.20 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 86 ของปริมาณรวม) รองลงมาคือสถานีพุนพิน มีค่า 13.30 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 82 ของปริมาณรวม) สถานีคีรีรัฐนิคม มีค่า 12.87 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 67 ของปริมาณรวม) และพบน้ำอยู่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 12.25 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 73 ของปริมาณรวม)

ตาราง 12 ระดับความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่วในตะกอนโคลนจากการเก็บตัวอย่าง ในช่วงหน้าฝน รายงานเป็นค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(หน่วย = มิลลิกรัม/กิโลกรัม)

สถานีเก็บ ตัวอย่าง	Exchangeable form	Carbonate form	Oxide form	Organic form	Residual form	รวม
พระแสง	ND	0.19 \pm 0.103	3.95 \pm 1.443	0.35 \pm 0.191	12.25 \pm 2.207	16.74 \pm 1.967
เคียนชา	0.03 \pm 0.028	ND	1.43 \pm 1.450	0.81 \pm 0.445	4.20 \pm 0.967	16.47 \pm 1.935
พุนพิน	ND	ND	1.36 \pm 0.843	1.60 \pm 0.969	13.30 \pm 2.978	16.26 \pm 3.227
คีรีรัตน์นิคม	0.06 \pm 0.025	ND	2.06 \pm 1.482	4.22 \pm 0.789	12.87 \pm 1.005	19.21 \pm 2.729

ND = ตรวจไม่พบ (< 0.0003 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

รูปแบบทางเคมีของแคลเมียมในตะกอนโคลนช่วงหน้าฝนที่พบในทุกโรงกรองประปา
คือ รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 13

- รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนไหวได้ ตรวจพบ 2 สถานีคือสถานีพุนพินพบ
ค่ามากสุด มีค่า 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 16 ของปริมาณรวม) และสถานีพระแสง มีค่า
0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 5 ของปริมาณรวม) ไม่พบในสถานีเคียนชาและสถานีคีรีรัฐ
นิคม

- รูปแบบที่ถูกดูดซับกับการรับอนเนต ตรวจพบค่ามากสุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.02
มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 9 ของปริมาณรวม) สถานีเคียนชา มีค่า 0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม
(คิดเป็นร้อยละ 7 ของปริมาณรวม) และ สถานีคีรีรัตน์นิคม มีค่า 0.01 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็น
ร้อยละ 33 ของปริมาณรวม) ไม่พบในสถานีพุนพิน

- รูปแบบที่ดูดซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ตรวจพบค่ามากสุดที่
สถานีเคียนชา มีค่า 0.11 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 79 ของปริมาณรวม) สถานีพุนพิน มีค่า
0.11 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 58 ของปริมาณรวม) และสถานีพระแสง มีค่า 0.06
มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 26 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ตรวจพบค่ามากสุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.04
มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 17 ของปริมาณรวม) สถานีพุนพิน มีค่า 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

(คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณรวม) และสถานีเคียนชา มีค่า 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 14 ของปริมาณรวม)

- รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ตรวจพน 2 สถานีคือสถานีพระแสง มีค่า 0.10 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 43 ของปริมาณรวม) และสถานีพุนพิน มีค่า 0.02 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 11 ของปริมาณรวม)

ตาราง 13 ระดับความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของแคนเดเมียมในตะกอนโคลนจากการเก็บตัวอย่างในช่วงหน้าฝน รายงานเป็นค่าเฉลี่ย \pm ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(หน่วย = มิลลิกรัม/กิโลกรัม)

สถานี/เก็บตัวอย่าง	Exchangeable form	Carbonate form	Oxide form	Organic form	Residual form	รวม
พระแสง	0.01 \pm 0.004	0.02 \pm 0.022	0.06 \pm 0.023	0.04 \pm 0.023	0.10 \pm 0.029	0.23 \pm 0.030
เคียนชา	ND	0.01 \pm 0.000	0.11 \pm 0.010	0.02 \pm 0.010	ND	0.14 \pm 0.023
พุนพิน	0.03 \pm 0.019	ND	0.11 \pm 0.024	0.03 \pm 0.004	0.02 \pm 0.010	0.19 \pm 0.017
ศรีรัตน์นิคม	ND	0.01 \pm 0.004	ND	0.02 \pm 0.013	ND	0.03 \pm 0.013

ND = ตรวจไม่พบ (< 0.0001 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

รูปแบบทางเคมีของตะกั่วและแคนเดเมียมจำแนกตามสถานี

1. ตะกั่ว พนว่าตะกั่วจะกระจายอยู่ในทุกรูปแบบทางเคมี โดยจะพบมากในรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์และรูปแบบที่คุณชั้บอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ทั้งสามรูปแบบพบในปริมาณใกล้เคียงกันทั้ง 4 สถานีโรงกรอง ดังแสดงไว้ในตาราง 14

- รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ จะมีปริมาณใกล้เคียงกันทุกสถานี มีพิสัยระหว่าง 6.89-14.20 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 42-87 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากที่สุดที่สถานีพุนพิน มีค่า 12.65 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ จะมีปริมาณใกล้เคียงกันทุกสถานี มีพิสัยระหว่าง 0.35-6.35 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 2-30 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากที่สุดที่สถานีศรีรัตน์นิคม มีค่า 4.15 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่คุณซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสอกราไซด์ มีปริมาณใกล้เคียงกันทุกสถานี มีพิสัยระหว่าง 1.36-5.97 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 8-24 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 4.46 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่ถูกดูดซับกับคาร์บอนเนต พนค่าทุกสถานี ยกเว้นสถานีคีรีสูนิคม มีพิสัยระหว่าง ND -1.56 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.002 - 6 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.53 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนไหว พนในทุกสถานีโรงกรอง มีพิสัยระหว่าง ND-0.20 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.002 -1 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากที่สุดที่สถานีเกียนชา มีค่า 0.07 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

ตาราง 14 ระดับความเข้มข้นเฉลี่ยตลอดปีของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกั่วในตะกอนโคลน
ในช่วงหน้าฝน และ ในช่วงหน้าฝน (หน่วย = มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

สถานี	สถานีพระแสง			สถานีคีียนชา			สถานีพุนพิน			สถานีคีรีรัตน์นิคม		
	รูปแบบทางเคมี	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ยตลอดปี	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ยตลอดปี	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ยตลอดปี	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน
Exchangeable form	0.09	ND	0.02	0.20	0.03	0.07	0.06	ND	0.02	0.07	0.06	0.06
Carbonate form	1.56	0.19	0.53	0.31	ND	0.08	0.15	ND	0.04	ND	ND	ND
Iron and manganese oxide form	5.97	3.95	4.46	3.65	1.43	1.99	3.89	1.36	1.99	2.63	2.06	2.20
Organic form	4.71	0.35	1.44	5.07	0.81	1.88	6.35	1.60	2.79	3.94	4.22	4.15
Residual form	12.32	12.25	12.26	6.89	4.20	4.87	10.71	13.30	12.65	9.28	12.87	11.97
ปริมาณรวม	24.65	16.74	18.72	16.12	6.47	8.89	21.16	16.26	17.49	15.9	19.21	18.39

ND = ตรวจไม่พบ (< 0.0003 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

2. แคดเมียน พบว่ามีเพียงรูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์เท่านั้นที่พบรในทุกสถานี และสถานีพระแสงเพียงสถานีเดียวที่มีปริมาณแคดเมียนกระจายอยู่ในทุกรูปแบบทางเคมี ส่วนสถานีเดียนชา ไม่พบรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ สถานีพุนพิน ไม่พบรูปแบบที่ถูกคุกซับกับคาร์บอนเนตและสถานีคีรัตน์คงไม่พบรูปแบบที่คุกซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 15

- รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้ พบร่วมกับทุกสถานีที่พบรูปแบบที่มีค่าไกล์เดียงกัน มีพิสัยระหว่าง ND - 0.04 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.07 - 50 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากสุดที่สถานีพุนพิน มีค่า 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่ถูกคุกซับกับคาร์บอนเนต พบร่วมกับทุกสถานีที่พบรูปแบบที่มีค่าไกล์เดียงกัน มีพิสัยระหว่าง ND -0.04 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.05 -50 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากสุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่คุกซับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ พบร่วมกับทุกสถานีที่พบรูปแบบที่มีค่าไกล์เดียงกัน มีพิสัยระหว่าง ND - 0.11 มิลลิกรัม/กิโลกรัม(คิดเป็นร้อยละ 0.125 - 79 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากสุดที่สถานีเดียนชา มีค่า 0.08 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ พบร่วมกับทุกสถานี มีพิสัยระหว่าง ND-0.04 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.125 - 17 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.03 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

- รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ พบร่วมกับทุกสถานีที่พบรูปแบบที่มีพิสัยระหว่าง ND-0.10 มิลลิกรัม/กิโลกรัม (คิดเป็นร้อยละ 0.125 - 43 ของปริมาณรวม) มีปริมาณค่าเฉลี่ยตลอดปีมากที่สุดที่สถานีพระแสง มีค่า 0.08 มิลลิกรัม/กิโลกรัม

ตาราง 15 ระดับความเข้มข้นเคลื่อนต่อคลอปีของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแคนเดเมี่ยนในตะกอนโคลน
ในช่วงหน้าฝน และ ในช่วงหน้าหนาว (หน่วย = มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

สถานี	สถานีพระแสง			สถานีเคียนชา			สถานีพุนพิน			สถานีคีรีรัตน์วิค		
รูปแบบทางเคมี	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ย	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ย	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ย	ช่วงหน้าฝน	ช่วงหน้าฝน	ค่าเฉลี่ย
Exchangeable form	0.03	0.01	0.02	ND	ND	ND	0.02	0.03	0.03	0.04	ND	0.01
Carbonate form	0.04	0.02	0.03	ND	0.01	0.01	ND	ND	ND	0.04	0.01	0.02
Iron and manganese oxide form	0.01	0.06	0.05	ND	0.11	0.08	ND	0.11	0.08	ND	ND	ND
Organic Form	ND	0.04	0.03	0.02	0.02	0.02	ND	0.03	0.02	ND	0.02	0.02
Residual form	ND	0.10	0.08	ND	ND	ND	ND	0.02	0.02	ND	ND	ND
ปริมาณรวม	0.08	0.23	0.19	0.02	0.14	0.11	0.02	0.19	0.15	0.08	0.03	0.04

ND = ตรวจไม่พบ (< 0.0001 มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม)

ผลการเปรียบเทียบความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกั่วในช่วงหน้าแล้งกับช่วงหน้าฝน

- ในสถานีพระแสง พบร้า ทุกรูปแบบทางเคมีของตะกั่วในช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ยกเว้นรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ในสถานีเกียนชา พบร้า ทุกรูปแบบทางเคมีของตะกั่วในช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ยกเว้นรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ในสถานีพุนพิน พบร้า ทุกรูปแบบทางเคมีของตะกั่วในช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ยกเว้นรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ในสถานีคีริรัฐนิคม พบร้า ทุกรูปแบบทางเคมีไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$) ยกเว้นรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่เมื่อค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) และไม่พบในรูปแบบที่ถูกดูดซับกับคาร์บอนเนต

ผลการเปรียบเทียบความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแอดเมิร์ยนในช่วงหน้าแล้งกับช่วงหน้าฝน

- ในสถานีพระแสง พบร้า ทุกรูปแบบทางเคมีของแอดเมิร์ยนในช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ยกเว้นรูปแบบที่สามารถดูดซับกับคาร์บอนเนตไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ในสถานีเกียนชา พบร้า ไม่พบแอดเมิร์ยนในรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิオนได้ และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ทั้งในช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน ส่วนในรูปแบบที่ดูดซับกับคาร์บอนเนตและรูปแบบที่ดูดซับกับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ พบร้าในช่วงหน้าฝนและช่วงหน้าแล้ง มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ส่วนรูปแบบที่ดูดซับกับสารอินทรีย์ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ในสถานีพุนพิน พบร้า ไม่พบแอดเมิร์ยนในรูปแบบที่สามารถดูดซับกับคาร์บอนเนต ส่วนในรูปแบบที่ดูดซับกับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ รูปแบบที่สามารถดูดซับร่วมกับสาร

อินทรีย์และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ พนว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ส่วนรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)

- ในสถานศรีรัตน์นิคม พนว่า รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้และรูปแบบที่สามารถอยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ได้ในช่วงหน้าแล้งและช่วงหน้าฝน พนว่ามีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$) ส่วนรูปแบบที่คุณชั้บกับคาร์บอนเนตไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$) และไม่พนแคนเดกเมียนในรูปแบบที่คุณชั้บกับอยู่กับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่

ผลการเปรียบเทียบความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกั่วในตะกอนโคลนระหว่างสถานีโรงกรองในช่วงหน้าแล้ง

- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้ พนว่าทุกสถานีโรงกรองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถคุณชั้บกับคาร์บอนเนต พนว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถคุณชั้บกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ พนว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ พนว่าทุกสถานีโรงกรองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ พนว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)

ผลการเปรียบเทียบความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแคนเดกเมียนในตะกอนโคลนช่วงหน้าแล้ง

- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนได้ พนว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถคุณชั้บกับคาร์บอนเนต พนว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)

- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ พบว่า ทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่ออยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายนอกลีกแร่ พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)

ผลการเปรียบเทียบความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกั่วในตะกอนโคลนช่วงหน้าฝน

- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิオンได้ พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถดูดซับการรื้อเนต พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ พบว่า ทุกสถานีโรงกรองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่ออยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายนอกลีกแร่ พบว่าทุกสถานีโรงกรองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)

ผลการเปรียบเทียบความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแอดเมิร์ฟในตะกอนโคลนช่วงหน้าฝน

- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิออนได้ พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถดูดซับการรื้อเนต พบว่าทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่สามารถดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ พบว่า ทุกสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)

- ความเข้มข้นของรูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ พบร่วมกับสถานีโรงกรองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p > 0.05$)
- ความเข้มข้นของรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ พบร่วมกับสถานีโรงกรองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ($p < 0.05$)

ในการวิเคราะห์หาความเข้มข้นของรูปแบบทางเคมีต่างๆ ตะกั่วและแแคดเมียมในตะกอนโคลนของโรงกรองประปาที่ใช้น้ำดินจากแม่น้ำตาปี-พนมดง ความเข้มข้นของตะกั่วและแแคดเมียมในรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของตะกั่วและแแคดเมียมกับสภาวะความเป็นกรด-เบส และอุณหภูมิ ได้ผลดังนี้

ก. ในหน้าแล้ง (ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545)

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบส กับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่ว

ตะกั่วที่อยู่ในรูปแบบที่คุณซับอยู่กับการรับอนเนตมีความสัมพันธ์กับกรด-เบสนากที่สุด ($r = 0.939$) รองลงมาคือรูปแบบที่สามารถดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ($r = 0.698$) ส่วนรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนไหวได้ ($r = 0.226$) รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ได้ ($r = 0.000$) รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ($r = 0.140$) พบร่วมไม่มีความสัมพันธ์กับกรด-เบส ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่ว

ตะกั่วที่อยู่ในรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอ่อนไหวได้ ($r = 0.287$) รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ($r = 0.217$) มีความสัมพันธ์ต่ำกับอุณหภูมิ และรูปแบบที่สามารถดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ($r = -0.082$) รูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ($r = -0.605$) พบร่วมไม่มีความสัมพันธ์ ผลกระทบกับอุณหภูมิ ส่วนรูปแบบที่สามารถดูดซับกับการรับอนเนต ($r = 0.062$) พบร่วมไม่มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 แสดงค่า Spearman rank correlation (r) ของความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบส อุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่วในช่วงหน้าเลี้ง

Spearman rank correlation (r)		
รูปแบบทางเคมี	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะกรด-เบสกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ
Exchangeable form	0.226	0.287
Carbonate form	0.939	0.062
Iron and manganese oxide form	0.698	-0.082
Organic form	0.000	0.217
Residual form	0.140	-0.605

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบสกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของแคนเดเมียม

แคนเดเมียมที่อยู่อยู่ในรูปแบบที่สามารถถูกซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์มีความสัมพันธ์ก่อนข้างสูงกับกรด-เบส ($r = 0.769$) ส่วนรูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ได้มีความสัมพันธ์กับกรด-เบสต่ำ ($r = 0.255$) และในรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิอนได้ ($r = -0.222$) รูปแบบที่สามารถถูกซับกับคาร์บอนเนต ($r = -0.025$) พบร่วมมีความสัมพันธ์ผกผันกับกรด-เบส ส่วนรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ($r = 0.00$) พบร่วมมีความสัมพันธ์กับกรด-เบส

ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของแคนเดเมียม

ทุกรูปแบบทางเคมีของแคนเดเมียมมีความสัมพันธ์ผกผันกับอุณหภูมิ ยกเว้นรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่พบร่วมมีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 17

ตาราง 17 แสดงค่า Spearman rank correlation (r) ของความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบส อุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของเคดเมียในช่วงหน้าแล้ง

Spearman rank correlation (r)		
รูปแบบทางเคมี	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะกรด-เบสกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ
Exchangeable form	-0.222	-0.851
Carbonate form	-0.025	-0.875
Iron and manganese oxide form	0.769	-0.541
Organic form	0.255	-0.806
Residual form	0.000	0.000

บ. ในหน้าฝน (ช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545)

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบสกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่ว

รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิอ่อนได้ ($r = -0.0212$) รูปแบบที่สามารถดูดซับกับคาร์บอนเนต ($r = -0.255$) รูปแบบที่ดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ($r = -0.333$) รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ($r = -0.403$) พบว่ามีความสัมพันธ์แบบผกผันกับกรด-เบส ส่วนรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ($r = -0.341$) พบว่ามีความสัมพันธ์ต่ำกับกรดเบส

ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของตะกั่ว

รูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิอ่อนได้ ($r = 0.255$) มีความสัมพันธ์ต่ำกับอุณหภูมิ รูปแบบที่สามารถดูดซับกับคาร์บอนเนต ($r = -0.016$) และรูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ($r = -0.749$) มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับอุณหภูมิ ส่วนรูปแบบที่ดูดซับกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ($r = 0.016$) และรูป

แบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ($r = 0.194$) พนว่ามีไม่มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิรายละเอียดดังแสดงในตาราง 18

ตาราง 18 แสดงค่า Spearman rank correlation (r) ของความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบส อุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของตะกั่วในช่วงหน้าฝน

	Spearman rank correlation (r)	
รูปแบบทางเคมี	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะกรด-เบสกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ
Exchangeable form	-0.212	0.255
Carbonate form	-0.255	-0.016
Iron and manganese oxide form	-0.333	0.016
Organic form	-0.403	-0.749
Residual form	0.341	0.194

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบสกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ ของแอดเมียม

รูปแบบที่สามารถถูกดึงกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ($r = 0.895$) พนว่ามีความสัมพันธ์สูงกับกรด-เบส ส่วนรูปแบบที่ถูกดึงกับคาร์บอนเนต ($r = -0.244$) รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรี ($r = -0.119$) และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบภายในผลึกแร่ ($r = -0.104$) มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับกรด-เบส ส่วนรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิอนได้ ($r = 0.055$) ไม่มีความสัมพันธ์กับกรด-เบส

ความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของแคนเดเมียม

รูปแบบที่สามารถดูดซึบกับเหล็กและแมงกานีสออกไซด์ ($r = 0.607$) มีความสัมพันธ์ก่อนข้างสูงกับอุณหภูมิ ส่วนรูปแบบที่สามารถแยกเปลี่ยนอิオอนได้ ($r = -0.055$) รูปแบบที่อยู่ร่วมกับสารอินทรีย์ ($r = -0.016$) มีความสัมพันธ์แบบผกผันกับอุณหภูมิ ส่วนรูปแบบที่ดูดซึบกับคาร์บอนเนต ($r = 0.244$) มีความสัมพันธ์ต่ำกับอุณหภูมิ และรูปแบบที่เป็นองค์ประกอบของภายในผลึกแร่ ($r = 0.104$) พนว่าไม่มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิ รายละเอียดดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 แสดงค่า Spearman rank correlation (r) ของความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะความเป็นกรด-เบส อุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่าง ๆ ของแคนเดเมียมในช่วงหน้าฝน

Spearman rank correlation (r)		
	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะกรด-เบส กับรูปแบบทางเคมีต่างๆ	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ
รูปแบบทางเคมี	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสภาวะกรด-เบส กับรูปแบบทางเคมีต่างๆ	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอุณหภูมิกับรูปแบบทางเคมีต่างๆ
Exchangeable form	0.055	-0.055
Carbonate form	-0.244	0.244
Iron and manganese oxide form	0.895	0.607
Organic form	-0.119	-0.016
Residual form	-0.104	0.104

ผลการวิเคราะห์ความเข้มข้นรวมของตะกั่วและแคดเมียมในน้ำประปา รายละเอียดดังแสดงในตาราง 20

ตาราง 20 ระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วและแคดเมียมในน้ำประปา

สถานีเก็บตัวอย่าง	ความเข้มข้น(ไมโครกรัม/ลิตร)	
	ตะกั่ว	แคดเมียม
พระแสง	ND	ND
เคียนชา	ND	ND
พุนพิน	ND	ND
ศรีรัตน์คุณ	ND	ND

ND = ตรวจไม่พบ

การประเมินความเสี่ยง

โลหะหนักมีการสะสมในตะกอนดินและดิน ถ้ามีการสะสมในปริมาณที่มากเกินไปจะก่อให้เกิดผลกระทบทางสุขภาพต่อระบบนิเวศ ดังนั้นจึงควรมีการประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากการสะสมของโลหะหนักในตะกอนดินและดิน อันจะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบของตะกอนดินและดิน การแพร่กระจายสู่รากของพืช การสะสมในสัตว์และสิ่งมีชีวิตต่ำขั้นตอนซึ่งจะส่งผลกระทบต่อมนุษย์ในที่สุด (Gupta, 1996) ในการศึกษานี้จึงได้ทำการประเมินความเสี่ยงเนื่องจากการปนเปื้อนของตะกั่วและแคดเมียมในน้ำดินและตะกอนโคลนของโรงกรองประปาที่ใช้น้ำดินจากแม่น้ำตาปี – พุนดวงด้วย

1. การประเมินความเสี่ยงเนื่องจากการดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วและแคดเมียมในน้ำดินเฉลี่ยตลอดปีอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศและมนุษย์

ในการประเมินความเสี่ยงด้วยการหาค่า hazard quotients (HQs) โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำผิวดินที่ไม่ใช้น้ำทะเล ที่กำหนดให้ตะกั่วมีค่าสูงสุด 0.05 มิลลิกรัมต่อลิตรและแคดเมียมมีค่าสูงสุด 0.005 มิลลิกรัมต่อลิตร พบว่า การหาโอกาสที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเนื่องจากการปนเปื้อนของตะกั่วและแคดเมียมในน้ำดิน ของทุกสถานีโรงกรองมีค่าน้อยกว่า 1 ดังนั้นปริมาณของตะกั่วและแคดเมียมในน้ำดินของแม่น้ำตาปี – พุนดวงอยู่ในระดับความเข้มข้นที่ยังไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ได้ รายละเอียดแสดงในตาราง 21 และ 22

ตาราง 21 แสดงค่า hazard quotient (HQs) ของระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วเฉลี่ยตلوดปีในน้ำดิบของแต่ละสถานีโรงกรอง

สถานีเก็บตัวอย่าง	ความเข้มข้น (ไมโครกรัม/ลิตร)	ค่า hazard quotient
พระแสง	43.76	0.875
เคียนชา	20.22	0.404
พุนพิน	18.24	0.364
คีรีรัตน์นิคม	19.38	0.388

ตาราง 22 แสดงค่า hazard quotient (HQs) ของระดับความเข้มข้นรวมของแคนเดคเมียมเฉลี่ยตلوดปีในน้ำดิบของแต่ละสถานีโรงกรอง

สถานีเก็บตัวอย่าง	ความเข้มข้น (ไมโครกรัม/ลิตร)	ค่า hazard quotient
พระแสง	1.24	0.248
เคียนชา	0.74	0.148
พุนพิน	0.26	0.052
คีรีรัตน์นิคม	0.41	0.082

2. การประเมินความเสี่ยงเนื่องจากระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วและแคนเดคเมียมเฉลี่ยตلوดปีในตะกอนโคลนที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบวนวิเศษและมนุษย์

ในการประเมินความเสี่ยงด้วยการหาค่า hazard quotient (HQs) โดยเปรียบเทียบกับ sediment quality guideline (SQG) ที่กำหนดค่าต่ำสุดของตะกั่วและแคนเดคเมียมที่ไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงเท่ากับ $31 \mu\text{g/g}$ และ $0.6 \mu\text{g/g}$ ตามลำดับ พบว่า การหาโอกาสที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเนื่องจากการปนเปื้อนของตะกั่วและแคนเดคเมียมในตะกอนโคลน ของทุกสถานีโรงกรองมีค่าน้อยกว่า 1 ดังนี้ปริมาณของตะกั่วและแคนเดคเมียมในตะกอนโคลนของแม่น้ำตาปี – พุนดวงอยู่ในระดับความเข้มข้นที่ยังไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมและระบบวนวิเศษ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ได้ รายละเอียดแสดงในตาราง 23 และ 24

ตาราง 23 แสดงค่า hazard quotient (HQs) ของระดับความเข้มข้นรวมของตะกั่วเฉลี่ยตلوดปีในตากอนโคลนของแต่ละสถานีโรงกรอง

สถานีเก็บตัวอย่าง	ความเข้มข้น(มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ค่า hazard quotient
พระแสง	19.70±1.359	0.635
เคียนชา	18.09±1.585	0.584
พุนพิน	19.69±1.245	0.635
คีรรูสูนิกม	20.82±1.448	0.672

ตาราง 24 แสดงค่า hazard quotient (HQs) ของระดับความเข้มข้นรวมของแคนเดเมียมเฉลี่ยตلوดปีในตากอนโคลนของแต่ละสถานีโรงกรอง

สถานีเก็บตัวอย่าง	ความเข้มข้น(มิลลิกรัม/กิโลกรัม)	ค่า hazard quotient
พระแสง	0.21±0.035	0.350
เคียนชา	0.12±0.035	0.200
พุนพิน	0.21±0.023	0.350
คีรรูสูนิกม	0.06±0.014	0.100